

vaid tiibu vastamisi, tekitades sellega imeilusat mängu.

Doktor Krookus oli parajasti haigete juures aias, kui ritsikad äralennule asusid. Doktor häälit- ses tugevalt, kutsudes mängumehi. Ritsikad ei lask- nud endid palju paluda, vaid tulid kergelt ridamisi lenneldes ja uudishimulikult vahtides haigemaja vesiaeda. Kõigi haigete suureks rõõmuks hakkasid ritsikad kohe mängima. Oli ilus kuulata vaikselt õhtus seda iseäralikku muusikakoori.

Sääsed surusid parvedena uudishimust aetuna ligemale. Terve haigemaja pere oli kontserti kuula- mas. Päike oli juba vajunud punasena kui pohla- mari suure kobrullehe taha. Ta asemele ilmus varsti habras kahvatu kuu. Alles hiljemini hakkas tumeda müüri kohalt, mis näis olevat mets, vilkuma hiilgav ehatäht kui tilluke päike. Ritsikad aga mängisid mängusse süvenenult kaunilt ja haaravalt. Oja elani- kud olid vajunud mingisse unenäotolisse kuula- misvaikusse. Vahel katsus toakärbes ilusamates koh- tades kaasa ümiseda. Ajakirjanik Sirbsi vaatles unistavalt ehatähte ning vahel väikest rohelist Maisi- Liid. Peas oli tal kaks suurt unistavat musta silma,